

Sygn. akt I ACa 890/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Górczanowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Sławomir Jamróg SSO del. Krzysztof Hejosz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w K. i Syndyka Masy Upadłości Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S.**

przeciwko **P. z siedzibą w U.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 5 grudnia 2013 r. sygn. akt I C 1910/13

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda Syndyka Masy Upadłości Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 sierpnia 2014 r.

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej P. z siedzibą w U. kwoty 819.801,52 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, powołując się na nabycie przedmiotowej wierzytelności jako przyszłej, na podstawie umowy cesji z dnia 19 maja 2011 r. zawartej z (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S..

Wstępujący do sprawy drugi powód - Syndyk masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 819.801,52 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane, albowiem wierzytelność ta, jako przeniesiona na zabezpieczenie, zgodnie z art. 70¹ p.u.n. należy do masy upadłości.

Strona pozwana P. z siedzibą w U. wносиła o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej strony powodowej – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. – ze względu na treść art. 70¹ p.u.n. oraz zgłaszając zarzut potrącenia dochodzonej wierzytelności z wierzytelnością przysługującą jej wobec upadłego z tytułu kar umownych za opóźnienie do dnia przekazania robót, tj. do dnia 27 marca 2012 r. oraz za odstąpienie przez upadłego od umowy zawartej między stronami.

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny oddalił powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w K.; zasądził od strony pozwanej P. z siedzibą w U. na rzecz strony powodowej Syndyka Masy Upadłości Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. – M. S. kwotę 819.801,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty; zasądził od strony pozwanej P. z siedzibą w U. na rzecz strony powodowej Syndyka Masy Upadłości Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. – M. S. kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania; zasądził od strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w K. na rzecz strony pozwanej P. z siedzibą w U. kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy podał, że w dniu 28 marca 2011 r. zawarta została umowa o roboty budowlane pomiędzy P. z siedzibą w U. (inwestorem) a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S. (wykonawcą), której przedmiotem była budowa odcinka drogi za wynagrodzeniem 1.807.952,15 zł brutto, płatną po protokolarnym oddaniu prac. W aneksie do umowy strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 25 sierpnia 2011 r. Umowa przewidywała uprawnienie inwestora do naliczania kar umownych za opóźnienie w wysokości 0,2% umownego wynagrodzenia za każdy dzień oraz kary umownej za wypowiedzenie umowy z przyczyn dotyczących wykonawcy w wysokości 10% umownego wynagrodzenia. W dniu 19 maja 2011 r. wykonawca zawarł ze stroną powodową – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. umowę przeniesienia przyszłej wierzytelności o wynagrodzenie z tytułu powołanej umowy na zabezpieczenie własnych zobowiązań, posiadanych wobec tego kontrahenta – do kwoty 1.440.000 zł. Tego samego dnia strona pozwana wyraziła zgodę na cesję. Według ustaleń Sądu Okręgowego wykonawca prowadził prace w okresie od 1 czerwca do 31 października 2011 r. Roboty wykonane w tym okresie zostały odebrane w dniu 27 marca 2012 r. na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego i to za ich wykonanie wystawiona została w dniu 28 marca 2012 r. faktura VAT, opiewająca na kwotę 819.801,52 zł. Od dnia 26 sierpnia 2011 r. do dnia 27 marca 2012 r. strona pozwana naliczała kary umowne za opóźnienie w wykonaniu zleconych prac. Naliczyła również wykonawcy karę umowną za odstąpienie od umowy. W dniu 5 kwietnia 2012 r. wystawiła i doręczyła wykonawcy dwie noty odsetkowe informujące o wysokości naliczonych kar umownych. W dniu 23 grudnia 2011 r. ogłoszona została upadłość likwidacyjna wykonawcy. W odpowiedzi na wezwanie strony pozwanej, w dniu 7 lutego 2012 r. syndyk masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. poinformował stronę pozwaną, iż nie widzi dalszej możliwości wykonywania umowy.

Sąd Okręgowy ustalił ponadto, że wezwaniem przedsądowym z dnia 23 listopada 2012 r. Syndyk masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 39.509,42 zł informując, że kwota ta stanowi różnicę pomiędzy należnością upadłego wynikającą z faktury nr (...) a karami umownymi za opóźnienie w łącznej kwocie 430.292,10 zł naliczonymi do dnia 22 grudnia 2011 r., a także, że w pozostałym zakresie kary umowne naliczone zostały bezpodstawnie. Na liście wierzytelności Syndyk wpisał wierzytelność pozwanej z tytułu kar umownych za opóźnienie za okres od dnia 26 sierpnia 2011 r. do dnia 22 grudnia 2011 r. w łącznej kwocie 430.292,10 zł, nie uznał natomiast kar umownych z tego tytułu naliczonych za okres od dnia ogłoszenia upadłości oraz z tytułu odstąpienia przez Syndyka od umowy.

W świetle powyższego stanu faktycznego Sąd pierwszej instancji uznał roszczenie strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w K. za bezpodstawne. Wprawdzie podmiot ten nabył na podstawie umowy cesji przysługę wierzytelności spółki (...) z tytułu umowy zawartej ze stroną pozwaną a z upływem dnia 31 października 2011 r. nabył całą wierzytelność w kwocie dochodzonej pozwem gdyż z upływem tego dnia cała dochodzona wierzytelność powstała, choć nie była jeszcze wymagalna, jednakże w dniu 23 grudnia 2011 r. ogłoszona została upadłość likwidacyjna spółki (...). W tej sytuacji, w myśl art. 70¹ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U.2012.1112 j.t., dalej p.u.n.) przepisów o wyłączeniu z masy upadłości nie stosuje się do rzeczy, wierzytelności i innych praw majątkowych przeniesionych przez upadłego na wierzyciela w celu zabezpieczenia wierzytelności. Do przedmiotów tych oraz do zabezpieczonych w ten sposób wierzytelności stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące zastawu i wierzytelności zabezpieczonych zastawem. W przepisie tym wprowadzono generalną regułę, zgodnie z którą, jeżeli upadły przed ogłoszeniem upadłości zbył na rzecz innego podmiotu własne wierzytelności na zabezpieczenie własnych zobowiązań u danego podmiotu, to umowa ta staje się bezskuteczna z chwilą ogłoszenia upadłości upadłego cedenta, wierzytelność upadłego powraca do masy upadłości, natomiast cesjonariusz może zgłosić własne wierzytelności, których zabezpieczeniem miała być umowa cesji, na listę wierzytelności. Do podmiotu takiego zastosowanie znajdzie art. 345 p.u.n. Z tych względów Sąd Okręgowy podzielił zarzut strony pozwanej, a ostatecznie także stanowisko obojga powodów, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nie posiada w niniejszej sprawie legitymacji czynnej. Z tych przyczyn powództwo tej strony zostało oddalone na podstawie art. 70¹ p.u.n.

Za zasadne Sąd pierwszej instancji uznał natomiast roszczenie drugiego z powodów – Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S.. Sąd wskazał, że umowa wykonywana była przez upadłego w okresie od 1 czerwca do 31 października 2011 r. a roboty odebrane zostały protokolarnie w dniu 27 marca 2012 r., co było podstawą wystawienia przez upadłego faktury VAT, płatnej do dnia 11 kwietnia 2012 r. Wierzytelność ta stała się wymagalna dnia 12 kwietnia 2012 r. i od tej chwili po stronie pozwanej istnieje obowiązek zapłaty. Za istotne dla rozstrzygnięcia o zarzucie potrącenia Sąd uznał datę powstania wierzytelności upadłego. Sąd przyjął, że wierzytelność ta powstawała sukcesywnie do dnia 31 października 2011 r. i z upływem tego dnia istniała już w całości. Twierdzenie, iż powstała ona dopiero w dniu 27 marca 2012 r., bądź jeszcze później, wynika z utożsamiania istnienia wierzytelności z jej wymagalnością. Pomiędzy upadłym a stroną pozwaną zawarta została umowa o roboty budowlane, która jest przykładem umowy wzajemnej – zobowiązaniu do wykonania określonych prac odpowiada zobowiązanie do zapłaty za ich wykonanie, wierzytelności o wykonanie określonych prac odpowiada zatem wierzytelność o zapłatę za ich wykonanie. Upadły część umówionych robót wykonał i z tą chwilą powstała jego wierzytelność o zapłatę za ich wykonanie. Fakt, iż nie była ona jeszcze wymagalna odnieść należy do postanowień umowy zawartej między stronami, zgodnie z którymi wymagalność uzależniono od pewnych wymogów formalnych – protokolarnego przekazania prac i wystawienia faktury VAT.

Sąd pierwszej instancji podał nadto, iż strona pozwana od dnia 26 sierpnia 2011 r. zaczęła naliczać upadłemu karę umowną za opóźnienie w wykonaniu prac i czyniła to sukcesywnie do dnia 27 marca 2012 r., a więc do dnia protokolarnego przekazania wykonanych robót. Zdaniem Sądu, z upływem każdego kolejnego dnia powstawała nowa wierzytelność strony pozwanej o wartości 0,2% umownego wynagrodzenia, a więc w kwocie 3.615,90 zł. Wierzytelności te stały się wymagalne od dnia 6 kwietnia 2012 r. W dniu poprzednim strona pozwana poinformowała bowiem syndyka masy upadłości o obciążeniu upadłego karami umownymi z tego tytułu. Sąd stwierdził również, że zarzut potrącenia wierzytelności strony pozwanej z tytułu kar umownych z wierzytelnością upadłego okazał się nieskuteczny. Skuteczność tę należy bowiem w pierwszej kolejności oceniać z punktu widzenia norm zawartych w k.c., w dalszej kolejności zaś unormowań p.u.n., które doprecyzowuje i modyfikuje (jako *lex specialis*) tę instytucję na gruncie prawa upadłościowego. Według Sądu spełnione zostały przesłanki z art. 498 § 1 k.c., tj. istniał tzw. stan potrącalności, bowiem dwie wierzytelności pieniężne, wynikające z umowy wzajemnej, były już wymagalne. Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 1 p.u.n. potrącenie wierzytelności upadłego z wierzytelnością wierzyciela jest dopuszczalne, jeżeli obie wierzytelności istniały w dniu ogłoszenia upadłości, chociażby termin wymagalności jednej z nich jeszcze nie nastąpił. Sąd przypomniał, że w dniu 23 grudnia 2011 r. wierzytelności obu stron już istniały.

Jednakże za istotny Sąd Okręgowy uznał fakt, iż wierzytelność upadłego stała się przedmiotem przelewu jeszcze przed jej powstaniem jako wierzytelność przyszła. Skuteczność dokonanego przez pozwanego potrącenia należy w tej sytuacji rozważać przy uwzględnieniu treści art. 513 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Dłużnik może z przelanej wierzytelności potrącić wierzytelność, która mu przysługuje względem zbywcy, chociażby stała się wymagalna dopiero po otrzymaniu przez dłużnika zawiadomienia o przelewie. Nie dotyczy to jednak wypadku, gdy wierzytelność przysługująca względem zbywcy stała się wymagalna później niż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu. Powołując się na powyższy przepis Sąd uznał, że pozwany nie może skutecznie potrącić własnej wierzytelności powstałej po otrzymaniu wiadomości o przelewie (tj. w dniu 19 maja 2011 r.) z wierzytelnością, która była przedmiotem cesji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 maja 2003 r., V CKN 218/01), skoro jego wierzytelność powstała i narastała od dnia 26 sierpnia 2011 r.

Odnośnie kary umownej z tytułu odstąpienia przez Syndyka od umowy Sąd podkreślił, że oświadczenie syndyka pochodzi z dnia 6 lutego 2012 r., zatem złożone zostało stronie pozwanej, po otrzymaniu wiadomości o przelewie, a także po ogłoszeniu upadłości. Tymczasem pozwany do potrącenia mógł przedstawić jedynie wierzytelności z tytułu kar umownych powstałe przed dniem ogłoszenia upadłości swego kontrahenta. Dodatkowo Sąd uznał, iż oświadczenie takie, złożone w trybie art. 98 p.u.n. nie może być utożsamiane z realizacją przez syndyka umownego prawa do odstąpienia. Uprawnienie syndyka do odstąpienia od umowy na podstawie art. 98 ust. 1 p.u.n. nie jest działaniem za stronę, czy w imieniu upadłego; w grę wchodzi tu oświadczenie organu sądowego powołanego do przeprowadzenia egzekucji uniwersalnej, jaką jest postępowanie upadłościowe z opcją likwidacyjną. Przepis ten daje syndykowi prawo wyboru: może wykonać zobowiązanie upadłego i zażądać od drugiej strony umowy świadczenia wzajemnego albo od umowy odstąpić. Decyzja w tym przedmiocie nie może być arbitralna, lecz powinna opierać się na wszechstronnym rozważeniu prognoz osiągnięcia zasadniczego celu tego postępowania, jakim jest równomierne zaspokojenie możliwie wszystkich wierzycieli upadłego, stosownie do kategorii należności uregulowanych w art. 343 p.u.n. Ze względu na wagę i konsekwencje tej decyzji, każda jej postać wymaga zezwolenia rady wierzycieli (art. 206 ust. 5 p.u.n.), a w razie niepowołania tej rady, zezwolenia sędziego komisarza (art. 213 p.u.n.). Odstąpienie od umowy wzajemnej przez syndyka jest autonomiczną instytucją prawa upadłościowego, do której nie stosuje się skutków odstąpienia od umowy wzajemnej przez stronę, dokonanego na podstawie art. 491 k.c. (tak SN w postanowieniu z dnia 20 października 2011 r., IV VSK 47/11, LEX nr 1147774).

W tej sytuacji, wobec nieskuteczności zgłoszonego przez pozwanego zarzutu potrącenia, żądanie zgłoszone przez syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. Sąd pierwszej instancji uwzględnił w całości. O kosztach postępowania orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyników procesu zasądzając od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w K. na rzecz pozwanego i od pozwanego na rzecz drugiego z powodów – w każdym wypadku w wysokości wykazanych poniesionych kosztów, tj. kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrok Sądu Okręgowego w zakresie punktu II, w części przekraczającej kwotę 389.509,42 złotych (uwzględniającej powództwo do kwoty 430.293 zł) oraz w zakresie punktu III w całości, w którym Sąd zasądził od pozwanego koszty procesu zaskarżył pozwany P. w U., który wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt. II poprzez oddalenie powództwa w części przekraczającej kwotę 389.509,42 złotych oraz zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje wg norm przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił błędne rozumienie i błędne zastosowanie przez Sąd art. 513 § 1 k.c. i wskutek tego nieuwzględnienie dokonanego przez pozwanego potrącenia wierzytelności pozwanego w kwocie 430.292,10 złotych z tytułu kar umownych za okres 26 sierpnia 2011 r. – 22 grudnia 2011 roku z wierzytelnością dochodzoną w procesie przez powoda - na mocy art. 93 ust. 1 p.u.n.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe ustalenia stanowiące podstawę faktyczną zaskarżonego wyroku, mające odzwierciedlenie w materiale dowodowym, którego ocena mieści się w granicach zakreślonych treścią art. 233 § 1 k.p.c. i ustalenia te są wystarczające dla rozstrzygnięcia. Strona pozwana ustaleń tych nie kwestionowała zatem Sąd Apelacyjny przyjął je za własne. Apelacja uchybień Sądu Okręgowego upatruje jedynie w naruszeniu prawa materialnego, a mianowicie w zastosowaniu art. 513 k.c. Zarzutu tego podzielić nie można.

Na wstępie należy jednak odnieść się do podnoszonej w uzasadnieniu apelacji wadliwości dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny relacji pomiędzy przepisami kodeksu cywilnego a przepisami prawa upadłościowego i naprawczego. Zarzut ten opiera się na błędnym założeniu, że przepisy upadłościowe w zakresie potrącenia stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów kodeksu cywilnego. Tymczasem aktualnie w orzecznictwie dominuje pogląd, za którym opowiada się także Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie, że relacje między kodeksem cywilnym a prawem upadłościowym i naprawczym mają charakter komplementarny, co oznacza że przepisy te wzajemnie się dopełniają. Nie można tu natomiast przyjąć zasady *lex generalis - lex specialis*. Powyższe oznacza, że „potrącenie w upadłości musi odpowiadać wszystkim warunkom określonym w przepisach kodeksu cywilnego i pociąga przewidziane nim następstwa. Przepisy prawa upadłościowego i naprawczego przewidują pewne odstępstwa, niemniej przepisy obu ustaw mają charakter bezwzględnie obowiązujący (*ius cogens*)”. – tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., V CSK 95/11 - LEX nr 1254743. Przepis art. 93 prawa upadłościowego i naprawczego ustanawia zasadę dopuszczalności potrącenia wzajemnych wierzytelności upadłego i jego wierzyciela w postępowaniu upadłościowym obejmującym likwidację majątku upadłego, a art. 94 oraz 95 p.u.n. czynią odstępstwa od tej zasady, jednakże potrącenie dokonane po ogłoszeniu upadłości jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełnione są przesłanki określone w prawie cywilnym.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie, przepisy o potrąceniu w postępowaniu upadłościowym nie mają zastosowania do tych wierzytelności przysługujących upadłemu, które w ogóle nie wchodzi do masy upadłości. W niniejszej sprawie należy wziąć pod uwagę, że przedmiotowa wierzytelność dochodzona przez Syndyka była objęta umową przelewu na zabezpieczenie, zawartą pomiędzy upadłym a Spółką (...) w dniu 19 maja 2011 roku, zatem wchodzi w skład masy upadłości jedynie z mocy art. 70⁽¹⁾ prawa upadłościowego i naprawczego, gdyż nie może być z niej wyłączona. Zgodnie jednak z tym przepisem, do rzeczy, wierzytelności i innych praw majątkowych przeniesionych przez upadłego na wierzyciela w celu zabezpieczenia wierzytelności oraz do zabezpieczonych w ten sposób wierzytelności stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące zastawu i wierzytelności zabezpieczonych zastawem. W związku z powyższą regulacją do zabezpieczonych przewłaszczeniem przedmiotów majątkowych oraz do wierzytelności tak zabezpieczonej stosuje się m.in. przepisy art. 336, 338, 339, 340, 345 i 346 prawa upadłościowego i naprawczego, dotyczące podziału sum uzyskanych ze zbycia rzeczy i praw obciążonych rzeczowo. Pomimo tego, iż upadłość obejmująca likwidację majątku upadłego służy ochronie wszystkich wierzycieli w drodze ich równomiernego zaspokojenia, to jednak nie została wyeliminowana szczególna ochrona, która przysługuje niektórym wierzytelnościom z tej przyczyny, że zostały przed ogłoszeniem upadłości dłużnika w określony sposób zabezpieczone, np. hipoteką, zastawem itp. Stosownie do wskazanych regulacji zaspokojenie wierzyciela z przedmiotów przeniesionych powierniczo na niego celem zabezpieczenia wierzytelności następuje w ramach prawa odrębności. Skoro przedmioty te (także wierzytelności) nie podlegają wyłączeniu z masy upadłości, to znaczy, że są likwidowane przez syndyka, a uzyskane w ten sposób sumy podlegają odrębnemu podziałowi (A. Jakubecki, F. Zedler „Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz.”, (art. 336), wyd. Lex 2011)

W świetle powyższego nie sposób zakwestionować, że przedmiotowa wierzytelność upadłego z tytułu wynagrodzenia za wykonane roboty, pozostaje wierzytelnością objętą umową przelewu na zabezpieczenie wierzytelności przyszłej pomimo tego, że nie może być wyłączona z masy upadłości ze względu na treść art. 70¹ prawa upadłościowego i naprawczego. Zatem przepis art. 513 k.c., w odrębny sposób regulujący kwestię potrącenia, ma do niej zastosowanie. Pozwala on dłużnikowi na dokonanie potrącenia z cedowaną wierzytelnością wszystkich tych wierzytelności, które powstały na jego rzecz w stosunku do cedenta do chwili uzyskania wiadomości o cesji i które do tego momentu stały się potrącalne i wymagalne. Jak wynika z ustaleń Sądu pierwszej instancji, których pozwany nie kwestionował, wierzytelność pozwanego powstała i narastała od dnia 26 sierpnia 2011 r., a więc po otrzymaniu wiadomości o

przelewie, co miało miejsce w dniu 19 maja 2011 r. Podnoszony przez pozwanego argument, że swoje oświadczenie złożył wobec powoda Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w S., tj. zbywcy a nie wobec nabywcy wierzytelności - (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej w K., jest nietrafny, bowiem przepis art. 513 § 2 k.c. dotyczy „wierzytelności przelanej”, a z taką wierzytelnością mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Bezskuteczność czynności wobec masy upadłości nie oznacza bowiem nieważności czynności upadłego dokonanych przed ogłoszeniem upadłości.

Reasumując, zgłoszony przez pozwanego zarzut potrącenia był nieskuteczny, tym samym nie doszło do wzajemnego umorzenia wierzytelności stron. Prowadzi to do oddalenia apelacji pozwanego jako nieuzasadnionej, na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U nr 163 poz. 1349 z późn. zm.).